

Parlak Bir Şekilde Sancak Göğe Çekildi, Haklı Bir Şekilde Çağrı Seslendirildi

Editörün Notu: Aşağıdaki yazı Devrimci Komünist Parti ABD Başkanı ve *Yeni Komünizm*'in yazarı Bob Avakian'ın 1981 dönemine ait bir makalesidir. İlk kez *Revolutionary Worker*'ın 30 Ocak 1981'deki özel sayısında (No:90, Vol:2 #38) yer almıştır. Bu özel sayı, Çin'de 1976 yılında Mao Zedong'un ölümü ardından darbe ile iktidarı ele geçiren kapitalist yolcuların Mao'nun devrimci çizgisinin takipçileri olan ve "4'lü Çete" olarak yaftalanan devrimcilere yönelik düzenledikleri mahkemeler ve suçlamalar evresinde gündeme gelmiştir. Parti bu dönemde düzenlediği sayısız kampanya ve gösteri ile düzmece mahkemelere meydan okuyan Mao'nun eşi ve Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin öne çıkan neferi Chiang Ching'in (Jiang Qing) ve Chang Chun-ciao'nun (Zhang Chunqiao) desteklenmesi için hem ABD'de hem de dünya çapında geniş çaplı bir faaliyet yürütmüştür.

Bob Avakian'ın bu açıklamasına ilave olarak bu özel sayıda aktarılan Chiang Ching'in karşı devrime ve temsilcilerine meydan okuyan savunma konuşmalarından kesitlerin çevirisini de okurlarımıza aktarıyoruz. Bu tarihsel belgelerin komünist devrimin ilk dalgasının zirve noktasının nasıl geriye çevrildiğinin daha iyi öğrenilmesi açısından önemli bir değeri bulunmaktadır. Ayrıca Bob Avakian'ın geçmiş komünist teorisinin bütünlüklü bir tecrübesini gözden geçirerek -komünizmin kendi bünyesinde mevcut olagelmış ciddi ehemmiyette bir çelişkinin, esas itibarıyla komünizmin bilimsel olan yöntem ve yaklaşımı ile buna ters düşen tarafları arasındaki çelişkinin nitel bir çözülmesi ile- geliştirmiş olduğu komünizmin yeni sentezinin rehberliğinde komünist devrimlerin acilen ihtiyaç duyulan ikinci büyük dalgasının geliştirilip zafere ulaştırılması sürecinde tarihimizdeki çok önemli bir tecrübe olarak dikkatle ele alınması gerekmektedir.

Geçmişteki şeylerin en büyüğü ve geçmiş çağların ihtişamı, günümüzde ulaşılan zirvelerle karşılaştırılmaz. Gerçek kahramanları bulmak için bu çağa bakmak gerekir. Mao Zedong, proletaryanın devrimci mücadelesini taçlandırarak, şiirindeki

güçlü sembolizm ile bu şekilde ilan etmişti. Mao'nun mirasına gözünü kırpmadan sadık kalan ve bu devrimci mücadelenin ve onun tarihsel komünizm misyonunun sarsılmaz bayraktarları olan Chiang Ching ve Chang Chun-chiao, enternasyonal proletaryanın kahramanlığının ve zaferinin yıkılmaz sembolleridir.

Tecrit, iftira, işkence ve ölüm tehdidi karşısında, can çekişen canavarların ulumalarını ve sefil hainlerin horgörmelerine karşı başları dik, uzak görüşlü ve sağlam bir vizyon onlarındı... Kazançları kitlelerin çektiği acılarla ölçülen ve geleceği unutulmak olan kişilerin aşırı küstahlığı değil... Yeni doğan, kendi kendini özgürleştiren gücün uyanmaya başlayan milyarlarcasına olan güvendir onlarındı. Dünyanın her yerindeki mazlumlara bilirler ki, bu iki kişi aslında onlardan biridir ve tavırları onlardan yanadır.

Bir süreliğine iktidar koltuklarına oturmuş, kendi korkunç suçlarını gizlemek için çeşitli suçlar ilan etmiş, altlarında hareket eden depremi gömmeye çalışan yaşayan bu mumyalar -ve onların adamları ve içi boş kahramanları- nelerine güveniyorlar? Geleneğin zincirlerinin çürüyen pençelerine, çaldıkları zenginliklere, onlara şan ve hükmetme yetkisi veren "yasal" teröre ve yıkıcı silahlarına. Buna rağmen -hayır, aslında bu yüzden- dişlerini gösterirken, kılıçlarını şakırdatırken ve devrime ölüm cezaları verirken bile aslında titriyorlar ve kekeleyiyorlar. Kim kimden korkuyor? Sonuçta en fazla erteleyebilirler, fakat lanetlenmekten kimler kaçamayacak? Geçici yenilgi durumunda bile, insanlığın geleceğini kimler temsil ediyor? Pekin'deki süreçte cevap yoğun biçimde gösterilmiştir.

“Kültür Devrimi tam bir felaketti ve liderleri suçludur.” Çin’in revizyonist yöneticileri, taklit ettikleri emperyalistler ve her yerdeki gerici tortular işte böyle diyorlar. Evet, kesinlikle -onlar için bir felaket, ancak enternasyonal proletarya için, komünizme doğru dolambaçlı tırmanışta en yüksek zirvedir, insanlığın geleceğine giden yolun daha da yarılmasıdır. Ve Chiang Ching’in meydan okurcasına enternasyonal proletarya adına konuşurken ilan ettiği gibi: “Devrim yapmak suç değildir. İsyan etmek haktır!”

Çin’de geleneğin zincirlerini koruyanlar ve başka yerlerde onlar gibi olanlar diyor ki, “Chiang Ching, kendini imparatoriçe yapmak isteyen yüz­süz bir kadındır.” Hayır, kendisi enternasyonal proletarya için ilham verici bir önderdir, yüzlerce yıllık eşitsizliklerin ve bölünmelerin yıkılabileceğinin ve yıkıldığının sinyalini vermektedir.

Şimdi iktidarda olan ve Batı ve Doğu sermayesinin parazitleri olarak yaşayan pezevenkler şöyle diyorlar: “Çin, geri kalmış ve savunmasız bir et parçasıdır.” Fakat 25 yıldan fazla bir süredir proletaryanın egemenliği ve Mao Zedong’un ve devrimci yoldaşlarının önderliği altındaydı. Çin, dünya çapında güçlü bir devrim kalesiydi ve tüm ülkelerdeki proletarya, ezilen halklar ve uluslar için gerçek bir fener, emperyalist köleliğin ve yüzyılların zulümlerinin alt edilebileceğinin bir kanıtıydı. Mao’nun dediği gibi, yüz milyonlarca Çinli ayağa kalktığında, kendileriyle birlikte dünya çapında milyarlarca insanın davasını gerçekten de yükselttiler.

Bu tecrübenin yolunu açan, her şeyden önce parıldayan şey, Çin’de geçici de olsa kaybedilenlerden çok, proletaryanın yetenekli olduğu ve gelecekte daha da şiddetli, daha çetin mücadelelerle başaracağı şeydir. Proletarya, enternasyonal

proletaryanın devrimci davasına sımsıkı bağılı kalan Mao gibi liderler, Chiang Ching ve Chang Chun-chiao gibi gerçek kahramanlar çıkarmakla kalmamış, fakat daha şimdiden muazzam zorluklar karşısında ve muazzam derecede güçlü muhalefet karşısında böylesine güçlü bir devrim kalesi üretmiş, bu kadar yükseklerle ilerlemiş, miras olarak bırakılan dersleri sönmemiş ve söndürülemeyecek bir feneri tüm dünyaya göstermiştir.

Chiang Ching ve Chang Chun-chiao'nun duruşlarında büyük önem taşıyan şey, onların tarih boyunca işkenceye, ölüme ve iftiraya karşı duran proletaryanın ve ezilen kitlelerin ilk kahramanları ya da şehitleri olmaları değildir. Aslında bunu yapan binlerce, milyonlarca kişi var. Ancak Chiang Ching ve Chang Chun-chiao, iktidardaki proletaryanın liderleriydiler, partide ve devlette kendileri önemli pozisyonlarda bulundular; pozisyonları şu an karalanmış ve gaddarca mahkum edilmiş olsalar da, kendileri proletaryadan alınan güçle enternasyonal proletaryanın kıızıl bayrağını yüksekte tutmaya devam ediyorlar.

Bunun nedeni, Çin'deki Mao'yu takip eden tüm devrimci liderlerin en kapsamlı, derin ve tutarlı bir şekilde, otorite konumlarını devrimin devamını ilerletmek, savunmak, teşvik etmek ve yönlendirmek için kullanmaları ve mücadeleye devam etmeleridir. MLM'nin özgürleştirici bilimini kavramak, uygulamak ve onu enternasyonal proletaryanın nihai hedefi olan dünya çapında komünizm doğrultusunda daha geniş kitlelerin silahı haline getirmek... Burada, 20 yılı aşkın bir süre önce revizyonizm iktidara geldiğinde ve kapitalizm içeriden restore edildiğinde, enternasyonal proletaryanın bayrağını yükselten ve ne olursa olsun düşmesine izin vermeyi reddeden hiçbir liderin bulunmadığı Sovyetler Birliği ile çok önemli bir fark göze çarpmaktadır. Burada da bir yanda MLM silahını kavramaya, bunu kullanmaya ve geliştirmeye ve onun aydınlattığı devrimci rotayı izlemeye kararlı olan, dönüşlere, ani gerilemelere ve ilerlemelere hazırlıklı olan Chiang Ching ve Chang Chun-chiao ile, diğer yanda dünya çapında proletaryaya ve ezilen

kitlelere devrimin dolambaçlı ancak nihayetinde muzaffer amacını daha tam ve sağlam bir şekilde kavramayı öğretmek için olumsuz bir örnek olarak duran, revizyonistlerin ve genel olarak gericilerin bile önem vermedikleri ve aslında sadece onların değer vereceği Wang Hongwen ve Yao Wenyan arasındaki keskin karşıtlık göze çarpmaktadır.

Chiang Ching ve Chang Chun-chiao'nun kahramanca duruşlarında ve bunun temel nedenlerinde parlayan şey, dünyanın her yerindeki proletaryanın iktidarı elinde tutmayı daha derinden öğrenebileceği, bunu devam ettireceği ve iktidarı ele geçirme mücadelesini sürdüreceğidir. Bu ilerlemek ve en temelde proletaryanın tarihi misyonuna kadar dünya çapında devrim yapmak ve sürdürmektir. Yani sömürden, baskıdan ve sınıf ayrımlarından tamamen arınmış bir komünist dünyaya dek...

Bu devrimci mücadelede meydana gelen kısıtlılıklara ve geri dönüşlere rağmen, insanlık tarihinde emsali olmayan bir mücadele olarak öne çıkmaktadır. Geçmişin çürüyen muhafızlarının sırtıtlıklarına, tüm gürültü ve korkularına, ölümleri ve ölmekte olanları bir arada tutma girişimlerine rağmen sistemleri kendi çelişkileri tarafından kendi yok oluşuna ve devrimcilerin bilinçli olarak tarihsel dersleri kavramaları ve proleter devrimin tarihsel sürecini hızlandırıp büyütme temelinde ilerlemeye devam ediyor. Bu durum şimdilerde artan bir aciliyeti içermektedir, çünkü dünyadaki temel çelişkiler hızla yoğunlaşmaktadır. Bir yanda dünya savaşına, diğer yanda devrime yönelik eğilimler yalnızca hızlanan bir şekilde gelişmeye devam etmekle kalmıyor, aynı zamanda dünyadaki temel çelişkiler hızla yoğunlaşıyor, giderek daha güçlü şok dalgaları göndererek dünyanın çeşitli yerlerinde patlamalara neden oluyorlar. Korku emperyalistlere, gericiye, revizyonistlere ve umutsuzca geçmişe tutunacak olanların yanıtıdır; ve cüret, geleceği en çalkantılı ve iç burkan koşullardan ele geçirme cüretkarlığı, enternasyonal proletaryayı temsil eden duruştur.

Bu bağlamda ve bu önemle Chiang Ching ve Chang Chun-chiao,

cesaret ve ilhamla bayrağı yüksekte tuttular ve çağrıyı yükselttiler. Önümüzde duran görev, bu bayrağı yukarılara taşımak, binleri, sonra milyonları ve yüz milyonları öne çıkarmak ve daha da yükseltmek için bu çağrıya kulak vermek, giderek artan fırtınalara ve çığır açan savaşlara doğru ilerlemektir.

-Bob Avakian

Chiang Ching Göğü Kavrayıp Güneşı Değiştirmek İçin Meseleyi Ortaya Koyuyor

(Revolutionary Worker, No:90, Vol:2, I:38, ss:7-18)

Duruşmalar başlamadan önce Chiang Ching'in revizyonistleri darmadağın eden 181 sayfalık bir bildiri yazdığı bildirildi. Aşağıda basına sızdırılan birkaç pasaj yer almaktadır:

"Eğer dediğiniz gibi, Kültür Devrimi gerçekten de bu kadar fazla sayıda masum insana yönelik entrika izlemişse, Kültür Devrimi'nden önceki 17 yıl içinde aynı şeyin olmadığını mı söylemek istiyorsunuz? Bu durumda Partinin mevcut başkanı Hua Guofeng de dahil olmak üzere, Ye Jinying, Deng Xiaoping, Peng Chen ve Hu Yaobang sayısız entrika vakasından sorumlu olmuyor mu?"

“Parti tarihine bakarak, Çin’de Kültür Devrimi öncesinde kaç kişinin Liu Shaoqi, Deng Xiaoping ve Peng Chen tarafından uyduruk suçlamalarla yok edildiğini sorabilirsiniz. Pek çok seçkin kadro kurban edilmedi mi? Kültür Devrimi’nin amacı tam olarak mağdur edilen iyi kadrolar hakkındaki kararları tersine çevirmek, Liu (Liu Shaoqi), Deng (Deng Xiaoping), Peng (Peng Chen), Tao (Tao Chu) ve Zhou Enlai faşist diktatörlüğünü devirmek ve partinin gerçek yüzünü geri kazandırmaktı. Bunda hatalı olan ne var?”

“Hiçbir suçlamayı kabul etmeyeceğim, bunu kendimi halktan soyutlamak istediğim için yapmıyorum, bizzat masum olduğum için kabul etmiyorum. Eğer bir şeyi itiraf etmem gerekirse, yalnızca bu iktidar mücadelesinde kaybettiğimi söyleyebilirim.”

“Artık gücünüz var, böylece insanları kolaylıkla çeşitli suçlarla itham edebilir ve suçlamaları desteklemek için sahte görüntüler uydurabilirsiniz. Ancak tarih mahkesinde yargılanan ben değilim, sizin küçük etenizdir.”

Duruşma  ncesi ve duruşmalar sırasında aşağıdaki konuşmaların gerçekleştiği aktarılıyor:

Yargıç: Bence suçlarını kabul etmen senin için en iyisi.

Chiang Ching: Ne yazık ki parti ilkeleri ve devrimci ilkeler, açıklamalarımı daha hafif bir cümleyle değiştirmeme izin vermiyor.

Yargıç: Devrimden bahsetmeye hakkınız yok. Sen bir devrim d şmanısın. Bu noktayı anlamalısınız.

Chiang Ching: Niteliklerim yoksa, yani sen de var mı demek

istiyorsun?

Yargıç: En azından bende senden fazla var.

Chiang Ching: Nedenmiş o?

Yargıç: Çünkü parti, kitle örgütleri ve halk bu davayı çözmek için bana görev verdi.

Chiang Ching: Peki Partiyi kim temsil ediyor? Kitle örgütlerini kim temsil ediyor? Halkı kim temsil ediyor?

Yargıç: Bu soruları yanıtlamama gerek yok. Ben yargıçım, sen sanıksın. Hiçbir söz hakkınız yok.

Chiang Ching: Sen benim sorularıma cevap vermek zorunda değilsen, ben de seninkilere cevap vermek zorunda değilim. Git Hua Guofeng, Deng Xiaoping ve Peng Zhen'e buraya gelip beni sorgulamalarını söyle. İşin aslı tamamen çürümüş durumdadır.

Yargıç: Çirkin tavrın seni yalnızca kitlelerden uzaklaştıracaktır. Bu tür davranışlar sadece suçlarını artıracaktır. Halk tarafından affedilmeyeceksin.

Chiang Ching: Yanlış bir şey yapmadım. Neden halkın affına ihtiyacım olsun ki? Partiye ve kitlelere yabancılaşan sizlersiniz, ben değil.

Yargıç: Böyle konuşmaya devam edemezsiniz.

Chiang Ching: Ederim. Devrimden bahsetmek istiyorum.

Yargıç: Devrimden bahsetmek saçma değil mi?

Chiang Ching: Sosyalizmi ve Marksizm-Leninizm-Mao Zedong Düşüncesini savunmak için bu soruşturma odasıdayım. Devrim budur.

Yargıç: Saçma.

Chiang Ching: Partiye ne zaman katıldınız?

Yargıç: Bu soruya cevap vermek zorunda değilim.

Chiang Ching: 0 zaman evine git. Söyleyecek bir şeyim yok.

Duruşmanın başından itibaren Chiang Ching, Mao ve onun çizgisinin yargılanacağını çok net bir şekilde ortaya koymuş ve şunları söylemiştir: “Eğer bir köpeğe vuracaksanız, önce sahibini düşünmelisiniz.” Ve sonrasında mahkemeye, “Ben Başkan Mao’nun köpeğiydim. Bana kimi ısırmamı söylediye, onu ısırdım” dedi. Mahkemeye verdiği 2,5 saatlik savunmasının sonunda, Chiang Ching, görüşlerini ifade etmek için şiir ve tarihsel analogiler kullandı.

“Xiang Zhuang bir kılıç dansı yaparken, asıl hedefi Pei Dükü idi.”

(Bu tarihsel referans, ilk imparator Quin Ch’in’in dağılmasından sonraki 2. yüzyıldaki kargaşa dönemine aittir. İktidar için mücadele edenlerden biri olan Xiang Yu, rakibi Liu Bang’i (Pei Dükü) tuzak olarak bir ziyafete davet eder. Xiang Yu, bir kılıç oyununu eğlence olarak gösterme kisvesi altında Liu Bang’i öldürmeyi amaçlar. Chiang Ching, revizyonistlerin kelimenin tam anlamıyla ve mecazi olarak onun boynunda bir kılıç tutmalarına rağmen, asıl niyetlerinin Mao’yu bıçaklamak olduğuna işaret etmektedir.)

Chiang Ching’in işaret ettiği gibi, revizyonizm, Çin halkına olduğu kadar Marksizme de ihanet etmek ve emperyalizme teslim olmak demektir: “Teslim oluyor ve ihanet ediyorsunuz. Kendinizi başkalarına teslim ediyorsunuz.”

Bu “güçlü” revizyonistler Çin’i emperyalistlere, özellikle de ABD’ye satıyorlar; belki yarın Sovyetler’e... Ayrıca, kendisine “reform ve tövbe” şansı verilmesini istediği bildirilen eski “4’lü Çete” devrimcisi Wang Hongwen’e de baskı yapıyor olabilirler.

“Hayati mesele iki programdır. Kilit halka olarak sınıf mücadelesini alın. Bu kilit kavrandığında, diğer faktörler

takip edecektir. Devrim yapmaya devam edin; Ya da üç direktifi kilit olarak alın ve anahtarı karıştırmak için ikincil olanı yükseltin.”

“Üç direktifi kilit bağlantı olarak almak”, Deng ve revizyonistlerin, Mao’nun talimatlarını yerine getirme kisvesi altında, revizyonist programlarını Kültür Devrimi’nin yükselişinden sonraki dönemde öne sürdükleri kötü şöhretli formülasyondur ve açıkça bir darbeye hazırlıktır.

Üç direktif, Mao’nun 1974’te proletarya diktatörlüğü teorisini incelemek, istikrar ve birliği teşvik etmek ve ulusal ekonomiyi teşvik etmek için farklı zamanlarda yayınladığı ayrı talimatlardı.

Kritik halka olarak üçünü bir bütün olarak eklektik bir şekilde yükselterek, revizyonistler aslında gerçekten kritik olan sınıf mücadelesi halkasını kitle çalışması kampanyası biçiminde gömmeye çalışıyorlardı. Yani Mao tarafından başlatılan ve ‘beslenen’ proletarya diktatörlüğü teorisini.. Mao, Deng’in ince ve kılık değiştirmiş hilesini açığa çıkartarak şöyle demiştir: “Ne! Üç direktifi kilit bağlantı olarak almak mı! İstikrar ve birlik olmak sınıf mücadelesini silmek anlamına gelmez, sınıf mücadelesi kilit halkadır ve diğer her şey ona bağlıdır!”

“Revizyonistlerin yeteneği peygamber devesinin koluna benzer, dünya tarihini yazma yeteneği kahraman halk kitlelerine aittir.”

[Çinli bir halk deyişi vardır: “Bir peygamber devesi arabayı durdurmaya çalışır.” Bu bir peygamber devesi böceğidir. Bir başkasının bakış açısından bakıldığında, güçlü ve heybetli görünebilirler, ancak arabanın tekerlekleri tarafından ezilirler. Uzun vadede revizyonistler, tarihin halk kitleleri tarafından yapılan tekerleklerini durdurmaya çalışan zavallı bir peygamber devesi gibidirler. – RW açıklama notu]

Chiang Ching’in Meydan Okuyan Bildirisi: “İsyan Etmek

Haktır! Devrim Yapmak Suç Değildir!"

(*Revolutionary Worker*, Vol:2, I:34)

29 Aralık'ta, ceza verilmeden önce mahkemeye son kez çıkması gereken günlerde, Chiang Ching Kültür Devrimi'nin bu ünlü sloganını haykırdı ve revizyonistlerin Mao'nun yoldaşlarını yargılanmalarında bir kez daha büyük bir devrimci etki yarattı.

Bir kez daha şaşkına dönen mahkeme başkanı, onun meselelerden saptığını ve Çinli liderlere ve mahkemeye iftira attığını söyleyerek, "Götürün bunu!" emrini verdi. Halka gösterilen televizyon görüntüleri tam bu noktada kapatıldı. Görüntülerin göstermediği şey, Chiang Ching'in 12 Aralık'taki çıkışından bu yana (en azından) ikinci kez silahlı üç memur tarafından mahkemeden dışarı sürüklenmesiydi (bkz. RW No. 84).

Bu son mahkeme oturumu, savcının Chiang Ching'e yönelik tüm suçlamaları listelemesi ve ardından özellikle "açık suçları" nedeniyle ölüm cezası talep etmesiyle başladı. Hazırlanan senaryonun ardından hakim, "Gerçekler açıktır, kanıtlar kesindir. Özel mahkeme, cezai sorumluluğunu kanuna göre takip edecektir."

L.A.Times'a göre yargıcın ifadesi sonrasında "Chiang Ching'in yüzüne alaycı bir gülümseme belirdi." *Chicago Sun-Times*, "soğuk bir kahkaha" attığını bildirdi. "Sizler yalnızca kellemi istiyorsunuz" ve ayrıca "Ben ölmeye hazırım!" diye bağırıldığını bildirdi. *Times*'e göre; duruşma sırasında "hem hakimlerle hem de savcılarla defalarca alay etti, konuşmalarını aşağılayıcı yorumlarla böldü, surat astı ve bir seferinde kulaklıklarını çıkardı ve savcının saldırısını görmezden gelmek için gözlerini kapattı". Chiang Ching, mevcut yöneticilere "gericiler, karşı-devrimciler ve faşistler" diyerek saldırdı. Yargıçlar ve savcılarla alay ederek onları "bir avuç vampir" ve "pis akbabalar" olarak nitelendirdi.

Son bir açıklama yapma şansı verilen Chiang Ching, Çin

mitolojisiinde büyülü glere sahip bir karaktere referansla alaycı bir Şekilde “Maymun krala daha fazla kelle vermelisiniz” diyerek revizyonistlerin infaz tehditleriyle ve kendisine yönelik boyun eğdirme girişimleri ile alay etti.

Chiang Ching, yalnızca uluslararası proleter devrimci dava için ölmekten korkmadığını söylemekle kalmıyor, aynı zamanda revizyonistleri de uyarıyordu: Devrimi yok etmek istiyorsanız, benim kafamdan fazlasını kesmeniz gerekecek. Daha milyonlarcası var, bunlarla uğraşmak zorunda kalacaksınız. (Geçerken belirtmek gerekir ki, böbürlenen revizyonistlerin tarzları arasında bile çarpıcı bir karşıtlık vardır. Kendi mahkeme salonlarında bürokratik ahkamlar keserken korku içinde oturmaları, bu savaşçıların -özellikle Chiang Ching’in- enternasyonal proletarya için devrimci yetenekleri ve tarzlarından kaynaklanmaktadır. Bu da proleter liderlerin, Chiang Ching ve Chang Chun-chiao’nun uzak görüşlü komünist siyasi çizgisi ve dünya görüşü ile burjuva mummyalarının bakış açısı arasındaki karşıtlığa dayanır.)

Revizyonistler, Chiang Ching’in kendisine yönelttikleri her türlü uydurma suçlamayı çürütmek için onu çıkmaza sokmaya çalıştılar. Ancak bu tuzağa düşmeyi reddetti ve suçlamaları “yumurtadan kemik toplama” girişimi olarak değerlendirdi. Başka bir deyişle, boş Őeyler olarak gördü. Bunun yerine, duruşma boyunca yaptığı gibi, “bütün temel eylemlerimin, o sırada Başkan Mao’nun başkanlığındaki Parti Merkez Komitesinin kararlarıyla uyumlu olduğu” konusunda ısrar ederek meselenin tam kalbine indi. Bu durum, revizyonistlerin, onun “suçları” hakkındaki tüm atıp tutmalarına rağmen ortadan kaldıramadıkları bir gerçektir. Hatta revizyonistlere “gidin ve halen kişisel kasamda kilitli olan malzemeleri kontrol edin!” deme cesaretinde bulundu. “Eğer Başkan Mao başkanlığındaki eski Merkez Komitesinin herhangi bir politikasını ihlal ettiğimi gösteren en ufak bir Şey bulabilirseniz, o zaman komplo kurmaktan suçlu olacağım.”

Chiang Ching, revizyonistleri “gökyüzünü almaya ve güneşi

değiştirmeye” çalışmakla suçlayan bir şiir de okudu. Kısmen, “Doğu kızıldır, güneş doğar” diye başlayan “Doğu Kızıldır” marşını kastetmiş olabilir. Eskiden Çin’in milli marşı olan bu şarkı, revizyonistlerin Mao’nun itibarını düşürme kampanyasının bir parçası olarak duruşmanın başladığı sıralarda yasaklanmıştı.

Revizyonistler, bu davanın sorunsuz ve düzgün bir olay olacağını umuyorlardı. Mao’yu desteklemek gibi ikiyüzlü ve korkak bahaneyi sürdürürken gerçekte Mao’ya saldırarak, Mao’nun yoldaşlarının tabutu çivileyebileceklerini düşündüler. Bunun Mao’ya daha açık saldırılar başlatmak için bir temel olacağını umdular. Ancak devrimcilerin, Chiang Ching ve Chang Chun-chiao’nun cüretkar tavırları ve özellikle onun yalnızca Mao’nun devrimci çizgisine ve talimatlarına göre hareket ettiğine dair sürekli ve net açıklamaları, revizyonistleri Mao’ya yönelik saldırılarını hızlandırmaya zorladı. Revizyonist liderliğin en üst düzeylerinin görüşlerini temsil eden savcı, yaptığı açıklamada, “Başkan Mao, liderliği söz konusu olduğunda, Kültür Devrimi sırasında (halkın) kötü durumundan sorumluydu ve aynı zamanda sorumludur. Lin Biao ve Chiang Ching karşı-devrimci kliklerini görememiştir.” diyecektir. Parti genel sekreteri Deng Xiaoping ve Hu Yaobang daha önce benzer açıklamalar yapmış olsalar da, bu davanın ortasında gelen bu açıklama, Mao ve Dörtler arasında daha yakın bir ilişki kurmak için büyük bir adımdır. Başlangıçta darbeden sonra bu siyasi korkaklar kendilerini “Mao’nun gerçek mirasçıları” olarak göstermeye çalışmış ve onun aslında Dörtlere karşı mücadele ettiğini iddia etmişlerdi.

Ancak dört yıl sonra bu noktada bile, revizyonistler halen sonuna kadar gitmeye ve tüm gerçeği ortaya koymaya istekli değillerdi. Sözde Dörtlü Çete’yi “görmekte başarısız olmak” bir yana, Mao aslında “Beşli Çete”nin bizzat başıydı!

Savcı, Mao’ya yönelik saldırısını şu sözlerle nitelendirdi: “Ancak, parti, ordu ve tüm uluslardan halkımız, bu nedenle Başkan Mao’nun ‘Üç Büyük Dağ’ın (emperyalizmin, feodalizmin ve

bürokratik kapitalizmin) yıkılmasına yaptığı büyük katkıları asla unutmayacak veya yok etmeyecektir. Çin Halk Cumhuriyeti'ni kurmak ve Çin'deki sosyalist davaya öncülük etmek... Başkan Mao'nun büyük başarıları birincildir; onun hataları ikincildir." Mao'ya olan nefretlerini örten bu ikiyüzlülük, bu açıklamaları yapan revizyonistler de dahil herkes tarafından açıkça görülmüştür.

Chiang Ching'in meydan okuyan duruşuyla başa çıkmak yalnızca Çinli revizyonistler için değil, ABD emperyalistleri de dahil olmak üzere dünyanın her yerindeki gerici egemen sınıflar için çok zor oldu. Chiang Ching'in Çin'de yargılananın tam olarak Mao'nun devrimci çizgisi olduğunu ifşa ettiği gerçeğiyle karşı karşıya kalan ABD basını, gerçeği örtbas etmek için oldukça umutsuz bir çabayla yeni saçmalıkların yayılmasını sağladı. Bu yüzden onun duruşunu "Mao'yu suçlamak" olarak nitelendirmeye başvurdular. Sanki başka birini suçlayarak cezadan kaçmaya çalışıyormuş gibi gösterdiler. Emperyalistler bundan daha iyisini mutlaka pişirebilirsiniz. Ayağa kalkıp "İsyan etmek haktır!" diye bağırırken "Mao'yu mu suçluyor"? Kendisini suçlayanları "karşı-devrimciler" ve "revizyonistler" olarak adlandırdığı şekliyle "Mao'yu suçlamak"!

"Ölmeye hazırım" dediği zaman "Mao'yu suçluyor"! Hadi oradan. Hileleri oldukça şeffaf olsa da, onlara başvurmak zorunda oldukları gerçeği ortaya çıkıyor. Mao'nun bugün Çin'de yargılanmakta olan yoldaşlarından parıldayan proleter devrimci duruşun gerçek bir uluslararası öneme sahip olduğunu gösteriyor. ABD emperyalistlerinin böylesine umutsuz ve aptalca bir örtbas etmeye sürüklenmeleri, onların da bunu sezdiklerini gösteriyor. Bu kahramanca devrimci duruşun ve onun dayandığı Mao'nun Marksist-Leninist devrimci çizgisinin oldukça bulaşıcı olduğu ve burada ABD de dahil olmak üzere dünya çapındaki imparatorluklarındaki pek çok kişinin ona "yakalanabilecek" olduğu duygusu oldukça bulaşıcıdır.

Chiang Ching ile birlikte, Chang Chun-chiao baştan beri tamamen meydan okurcasına durdu. Son mahkemeye çıkışı 20

Aralık'taydı. Gözaltındaki tüm günlerinde revizyonistler ondan tek bir kelime bile çıkaramadılar. Tek sözü, daha önce revizyonistlerin iddianamesine karşı "Kabul etmeyi reddediyorum" dediği zamandı. 20 Aralık'taki savcılık, Chang Chun-chiao'nun "meydan okuyan tavrını ve suçlarını kabul etmeyi reddetmesini" gösterdi ve mahkemeden "ağır bir ceza vermesini" istedi.

Chiang Ching ve Chang Chun-chiao ile karşılaştırıldığında, yargılanan diğerleri cılız ve zavallı görünüyorlar. Son ifadesinde, revizyonistlerin Pekin Review yayınına göre, Wang Hung-wen, "içtenlikle suçunu kabul ettiğini" ve "mahkemenin kendisine tövbe etme ve kendini düzeltme şansı vermesini" umduğunu söyledi. Şüphesiz, bu "düzeltme". revizyonistlerin kalıbıdır. Savcı mahkemeden "gerekli cezayı" vermesini istedi (Chiang Ching için ölüm cezası ve Chang Chun-chiao için "ağır ceza"nın aksine). Savcı ayrıca, Peking Review ve diğer bazı kaynaklara göre, "hatalar" işlediğini kabul eden ve onun konumunun ve rolünün Chiang Ching ve Chang Chun-chiao'dan farklı olduğunu iddia eden Yao Wen-yuan için "gerekli ceza" istedi.

Kanserden muzdarip olduğu bildirilen ve muhtemelen işkence görmüş olan Chang Chun-chiao ve Chiang Ching, eylemlerinin uluslararası ve tarihi önemini tam olarak kavramışlardı. Emperyalizmin dünya çapındaki krizinin derinleşmesiyle birlikte, tüm dünyadaki proleter devrimcilerin, onların açık örneğine yanıt verme ve Mao'nun ve Çinli devrimci yoldaşların büyük katkıları temelinde çağrı yapma ve ilerleme fırsatları her zamankinden daha büyüktü. Bu, kuşkusuz Mao'nun yoldaşlarına güç verdi. Chiang Ching, duruşma ilerledikçe ve saldırılar yoğunlaştıkça fiziksel olarak daha da güçlenip keskinleşmiş görünüyordu. Aslında, 24 Aralık'ta yaptığı iki buçuk saatlik uzun bir açıklamada, hapisanedeyken, mahkemede Kültür Devrimi'ni savunmak için elinden gelenin en iyisini yapabilmek için vücudunu eğitmek için her sabah şafakta uyandığını açıkladı.

Chiang Ching'in açıklaması, görünüşe göre gerçekten izlenme rekorları kırdı. Duruşmanın ilerlemesiyle ilgili düzenli olarak yayınlanan TV programı o gece haber verilmeksizin iptal edildi ve resmi Halkın Günlüğü'nün 25 Aralık tarihli sayısında onun konuşmasından hiç söz edilmedi. Açıklamanın ayrıntılarının çok azının sızdırılmasına izin verildi. Hong Kong revizyonist yanlısı bir sözcü olan Ta Kung Pao'ya göre, "Chiang Ching, iddianamede yer alan komplo, zulüm ve ölüme kadar sorgulama suçlarıyla ilgili gerçeklerden tamamen kaçınarak, utanmazca 'Mao Zedong Düşüncesinin koruyucusu' rolünü oynadı" denildi.

İfadesine başlamadan önce Chiang Ching, "Ben konuşurken söz kesecek misin? Bu hayatımda konuşmak için son şansım olabilir ve aynı zamanda hapsedildiğim dört yıl içinde ilk kez bir dinleyici kitlesi önünde konuşabiliyorum." Bu yolun doğası hakkında hiçbir yanılgısı olmamakla birlikte, Chiang Ching, süreci bozmak için revizyonistlerin burjuva yasallığı cephesi de dahil olmak üzere her fırsatı kullandı.

Yine Ta Kung Pao'ya göre, ifadesinin merkezi kısmı "Kültür Devrimi'nin 10 yıllık kargaşasını övmekti. 16 Mayıs 1966 tarihli Kültür Devrimi'nden, 1975'te gerçekleşen Kültür Devrimi'nin kararlarını tersine çevirmek için sağcı rüzgara karşı yürütülen kampanyayı anlattı. Ocak Fırtınası'nın (1967 Ocak'ında Şanghay'da revizyonistler tarafından yönetilen liderliğin Dörtler tarafından devrilmesinin) Mao'nun onayını aldığını vurguladı. Guomintang gericileri Yen'an üzerine ilerlerken Mao'yu cepheye kadar takip eden tek kadın yoldaş olduğunu söyledi. "Peki sizler o zaman neredeydiniz?" diye sordu. "Başkan Mao'nun karısıyla uğraşıyorsunuz!" dedi. "Beni yok etmeye çalışıyorsunuz, çünkü sizler Başkan Mao'yu asla yok edemeyeceğinizi biliyorsunuz."

Sonunda Chiang Ching ayağa kalktı ve Mao'nun Kültür Devrimi'nden "Burjuvazi Komünist Partide!" gibi sloganları ve alıntlarıyla dolu yazılı bir bildiriye okudu. "Proletarya diktatörlüğü" ve "Sınıf mücadelesini kilit halka olarak alın,

kilit halka kavrandığında her şey takip edecek, devrim yapmaya devam edin.” Sonunda, revizyonistlere, Pekin’deki Tienamen Meydanı’nda bir milyon insanın önünde kendisinin ölüme mahkum edilmesine cüret etti ve revizyonistlere boyun eğmektense “Kafamın kesilmesi daha şanlıdır” dedi (...)

Revizyonistler, halen kurtuluştan önceki dönemde bile Mao’nun rolünü küçümsemeye çalışıyorlar. 27 Aralık’ta tüm ulusal gazeteler büyük bir tantanayla Zhou Enlai’nin (Chou En-lai) Seçme Eserlerinin yayınlandığını duyurdular. Bu hamle, aslında revizyonistlerin Mao’yu Çin Devrimi’nin “pek çok liderinden biri” yapma çabasının bir parçasıdır. Mao Zedong Düşüncesi, onun amansız bir şekilde savaştığı Liu Shaoqi, Zhou Enlai ve Deng Xiaoping’in düşüncesini içerecek şekilde “yeniden tanımlandı”. Elbette Mao’nun düşüncesindeki sonraki gelişmeler çok basit bir şekilde açıklanabilir: Mao “kendi” düşüncesini ihlal etti! Zhou Enlai, aslında Mao Zedong Düşüncesini “seyreltmede rol oynarken, kendisi de revizyonist arkadaşlarının güçlü kesimlerinin saldırısına uğramaktadır. Zhou, Kültür Devrimi’nin belirli bölümlerinde (onu sabote etmeye çalışırken bile) Mao ile birlikte hareket etmeyi gerekli ve uygun bulduğundan, Liu Shaoqi’nin destekçileri (ve ABD emperyalistlerinin aksine Sovyet emperyalistlerinin destekçileri) Zhou’yu ateş altına aldılar.

Mao’nun doğum günü olan 26 Aralık’taki *Halkın Günlüğü*, Mao’nun 1937’de Yen’an’dayken kuzenine yazdığı anlaşılmas bir mektubu yayınladı. Mektubunda Mao, ailesinin ve memleketindeki köydekilerin refahı için endişe duyduğunu ifade ediyor ve Yen’an’da herkesin kendi çıkarını feda ettiği ve herkesin ülke ve halk için çalıştığı için hiç kimsenin maaş alamadığı koşulları anlatıyor. Kültür Devrimi sırasında halkın içinde bulunduğu “kötü durumdan” Mao’nun sorumlu olduğuna dair savcının ifadesinden birkaç gün önce bu mektubu yayınlamanın amacı, Mao’nun sonraki yıllarda onların iyi niyetli ve katı imajından saptığını söylemektir. Yani halkın maddi refahı için çalışan bir koruyucu imajı öne çıkartılır, tam da

revizyonistler tarafından Zhou etrafında yaratılan imaj gibi.

Mao'ya yönelik saldırının derinleşmesi, revizyonist yönetime Mao döneminden kalma bir süreklilik görüntüsü verme konusundaki faydasını hızla tüketen Hua Guofeng için de yalnızca daha fazla sorun anlamına gelecektir. Revizyonistler Mao'ya yönelik yepyeni bir saldırı düzeyine geçerken, Hua ve onun temsil ettiği kişiler, kaldırılması gereken engeller haline geldiler. Hua, bir aydan fazla bir süredir halk arasında görülmüyor, hatta büyük Yeni Yıl etkinliğinde bile ortada yoktu.

“İsyan Etmek Haktır! Devrim Yapmak Suç Değildir! Karargahı Bombalayın!” Revizyonistlerin mahkeme salonunda çınlayan bu sloganlar, Chiang Ching ve Chang Chun-chiao'nun bu dava boyunca benimsedikleri tavrı çok iyi tanımlıyor. Tüm dünyada yankılanan bir örnek ve bir çağrı tavrı.